

Toget til Svendborg og derfra til Langeland o. s. v., ganske vist kunne komme til Svendborg, men naar de ere komne dermed henved Kl. 7, kunne de ikke komme videre, thi sidste Skib er saa for længst gaaet, og saa maa de overnatte i Svendborg og kunne ikke komme videre den Dag. Desuden er der ogsaa den Omstændighed, at dette Selskab egentlig ikke er langelandsk, det har nærmest sit Hjemsted paa Fyn, og het har Kontor i Svendborg. Følgen deraf er — saaledes opfatter man det paa Langeland —, at det sidste Skib, som passerer Strækningen Rudkøbing-Svendborg, gaar stadig væk til Svendborg og ikke til Rudkøbing, saaledes som Langelænderne ønske det. — Det andet Selskab har et Skib — Spodsbjærg hedder det —, som gaar fra Korsør Kl. 11¹/₂, anløber Lohals og gaar derfra til Rudkøbing. Fra Rudkøbing gaar det Kl. 3,10 tilbage til Lohals og Korsør. Dette Skib udfører kun denne Route pr. Dag. Det befordrer ogsaa Post, nemlig paa Strækningen Korsør-Lohals-Rudkøbing, og det faar derfor af Postvæsenet en Godtgørelse af 16,000 Kr. om Aaret. Det, man har anket over ved dette Selskab, er især, at Skibet Spodsbjærg er overordentlig brøstfældigt, gammelt og strøbeligt, og Folk ere ligefrem bange for at sejle med det. Men dernæst har man ogsaa rettet den Anke mod det nævnte Selskab, at Skibet ikke udfører Tur den 1ste og 3dje Mandag i hver Maaaned. Man forlanger, at det skal gaa hver Dag, og man mener, at det saa overordentlig godt kan gøre dette, da det kun har denne ene Route og ligger i Korsør hele Formiddagen til Kl. 11¹/₂. Dernæst har man ogsaa anket over, at Skibet meget ofte kommer for sent til Korsør om Aftenen saaledes, at Passagererne ikke kunne komme med Afteniltoget til Kjøbenhavn. Det er jo en ret utilgivelig Fejl, og jeg vil henstille til den højtærede Minister for offentlige Arbejder, om han ikke vil se at saa dette Forhold rettet. Folk ere ikke godt tjente med at komme for sent til Korsør om Aftenen, naar de have paaregnet at tage med Afteniltoget til Kjøbenhavn. De maa jo saa overnatte i Korsør, og dette er stet ret hyppigt netop i dette Efteraar. Grunden til denne Forfintelse hidrører for en Del derfra, at Skibet mærkværdig nok forsyner sig med Kul i Rudkøbing og ikke i Korsør, hvor Skibet ligger hele Formiddagen. Man har ment paa Langeland — at det passer, tør jeg ikke indestaa for —, at denne Ordning hidrører derfra, at den korresponderende Keder — det er Hr. Konsul Petersen — bor i Rudkøbing, og han har tilskeddigtis Kuludsalg. I den korte Tid, hvori Skibet opholder sig

i Rudkøbing, omtrent en halv Time, skal der indlades Kul. De Passagerer, der rejse med Skibet, beklage sig i høj Grad over, at de ere forulempede af Kulstøv. Kullene lægges nemlig midt over Skibet mellem For- og Agterdæk, og naar Vinden er en Smule ugunstig for Passagererne paa Agterdækket, faa disse Kulstøvet over sig, og naar den er ugunstig for Passagererne paa Fordækket, faa disse det. Nu, de Folk paa Fordækket ere bedre vante til at taale den Slags Ting, og de klage ikke. Dette Forhold er en Ulempe eller en Utilbørlighed, og naar denne Utilbørlighed endvidere bevirker, at Skibet kommer for sent til at korrespondere med Afteniltoget til Kjøbenhavn, tror jeg, det er et Forhold, som bør paatales. Hvorledes disse for Langeland ubelidige Forbindelsesforhold skulle afhjælpes, er naturligvis et vanskeligt Spørgsmaal at besvare; men den Forholdsregel, som efter min Mening staar i første Række, bliver i Virkeligheden den at anlægge en Jærnbane mellem Svendborg og Rudkøbing. Projektet til en saadan Bane er i Løbet af Sommeren blevet udarbejdet. Det er blevet offentliggjort i flere Blade, og det har vundet Anerkendelse og Tilslutning fra ansete Ingeniører og andre saghyndige, saa der er Mulighed for, at det kan gennemføres. Tidligere har jo Tanken været oppe om en Tværbane paa Langeland fra Rudkøbing til Spodsbjærg. Denne Bane vilde ikke have væsentlig Betydning for Langelænderne selv. Men for den gennemgaaende Trafik over Langeland vilde den nok kunne spille en Rolle. Det var det sydfynske Jærnbanelokst, der i sin Tid rejste dette Spørgsmaal og indgav et Andragende til Ministeriet, men Sagen døde saa hen. Senere, for et Par Aar tilbage, har der været Tale om en fast Forbindelse mellem Langeland over Siv, Taasinge og Svendborg, men Befosningerne herved vilde blive saa store, at man maatte opgave dette Projekt. Det Anlæg, der nu er kommet frem som Projekt, kan efter Forslaget bygges saa billigt, at det maa betragtes som overkommeligt. For mindre end 2 Millioner Kroner kan Banen bygges. Det kan se ved Anvendelse af en ny Konstruktion af faste Broer, der vistnok hidtil ere uprøvede her hjemme, men det er prøvet andetsteds og fundet godt. Stillingen er simpelt hen den, at dette lille Land, Langeland, der som bekendt er en overordentlig frugtbar og veldyrket Ø, her nu i en Mærkelig ved sit Bidrag til Statskassen, baade af direkte og indirekte Slatter, og ved sit Bidrag til Svendborg Amtskasse ogsaa ydet sit Bidrag til Baner i andre Egne af Landet. Jeg vil